Eten is altijd al meer geweest dan voedsel consumeren. In dit boek wordt gefocust op het besef dat 'wat je eet' en 'wie je eet' er toe doet.

Mag alles gegeten worden? De organisatie EVA (Ethisch Vegetarisch Alternatief) vindt alvast van niet en sluit hiermee in zekere zin aan bij de 'oude' voedselrestricties van joden en moslims, ook wel 'spijswetten' genoemd. De Joodse traditie meent dat we ons via voedsel kunnen verheffen tot een hoger geestelijk niveau. Het strikte opvolgen van de *kosjer* voorschriften, de praktijk van het kasjroet, komt in dit boek ter sprake. Ook moslims besteden uitzonderlijke zorg aan spijswetten. Wie ooit gevlogen heeft met een Turkse vliegtuigmaatschappij weet dat het voedsel gecertificeerd is. Maar waarom zijn varkens *haram* en niet *halal* en delen moslims dit voedselvoorschrift met joden? En hoe hanteren voedseldistributeurs de kasjroetlijst die het Rabbinaat jaarlijks uitbrengt?

Jezus van Nazareth spreekt wel veel over voedsel maar spijswetten zijn overbodig. Perioden van niet-eten of vasten zijn echter wel belangrijk. Vasten in de aanloop naar belangrijke feesten zijn standaard in de christelijke traditie en zijn vergelijkbaar met de ramadan in de islam of Jom Kippoer in het jodendom. Kan vasten opnieuw iets betekenen, gezien de nieuwe aandacht voor voedsel? Kunnen we de Bijbelse voedselsymboliek heractualiseren? Brengt rust in het hoofd trouwens ook geen rust in de stofwisseling: van het vroegere 'versterven' naar spiritueel afvallen? Voldoende stof om over na te denken.

Voedsel is nooit en nergens een neutraal gegeven. Nadenken over oude en nieuwe 'spijswetten' - belangrijk in religies én in een gesecularisseerde samenleving - is daarom interessant.

JOHAN DE TAVERNIER is als ethicus verbonden aan de Faculteit Godgeleerdheid van de K.U.Leuven en leidt het Centrum voor Wetenschap, Techniek en Ethiek aan de Groep Wetenschap en Technologie (K.U.Leuven).